

Titel: Kapitel II.

Citation: "Kapitel II.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r01-shoot-chptrd1e12598.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel II.

Om Påanke af dømme, afsagte af Underretten.

§ 397.

dømme, afsagte af Underretten, kunne ordentligvis påankes til den Landsret, i hvis Kreds Underretten ligger.

I Sager, hvis forfølgning paahviler Politiet, kan dømmen kun påankes i Anklagens Interesse, naar anden Straf end bøder, simpelt fængsel, Tvangsarbejde eller Ris kan idømmes for Handlingen, og i den Sigtedes Interesse kun, naar hoiere Straf end

Bøder af 40 Kr., simpelt Fængsel i 8 Dage, Tvangsarbejde i 30 Dage, eller med Hensyn til Børn under 15 År Ris eller Fængsel i 8 Dage er idømt. Dog kan Landsrettens Formand på Andragende, som må fremsættes inden 3 Dage efter Dommens Afsigelse, tilstede Påanke, når Sagen skjønnes at have en almindelig Interesse eller videregående betydelige Følger for den Sigtede (§ 108). Indgives sådant Andragende af en Domfældt, kan Rettens Formand bestemme, at Fuldbyrdselsen skal udsættes; tilstedes Påanke, udsættes eller standses Fuldbyrdselsen.

Under tilsvarende Betingelser kunne de i §§ 368—370 ommeldte Afgjørelser påankes i Anklagens Interesse og den i § 370 omhandlede Afgjørelse af den Sigtede.

§ 398.

De i §§ 372—385 indeholdte Regler finde også Anvendelse ved Påanke af Underrettens Domme med de Lempelser, som følge af, at Landsretten træder i Stedet for Højesteret, Underretten for Landsretten og Statsanklageren for Overstatsanklageren, eller iøvrigt af Forholdets Natur, samt med følgende nærmere Bestemmelser:

- 1) Påanke i Anklagens Interesse i Sager, som påtales af Politimesteren, finder kun Sted på dennes Begjæring.
- 2) De Skridt, som i Anledning af Påanke blive at foretage ved Underretten i Anklagens Interesse, kunne uden særlig Bemyndigelse foretages af den, der har udført Anklagen for Underretten.
- 3) De Anmeldelser og Erklæringer, som i Tilfælde af Påanke skulle eller kunne afgives af den Sigtede for Underretten, kunne altid afgives mundtlig til Retsbogen, hvorved Dommeren skal være ham behjælpelig.
- 4) Påanke af Underretsdommens Realitet er ikke indskrænket til Lovens Anvendelse, men udstrækker sig også til Bevisspørgsmålet, medmindre det Modsatte udtrykkelig erklæres af begge Parter.
- 5) Ved Påanke, der rettes mod Dommens Realitet i Almindelighed, finder ingen videre Begrundelse af Påanken Sted, ej heller

de i §§ 381 og 382 ommeldte skriftlige Udviklinger og Moderklæringer.

- 6) Underretten nægter Påanken Fremme, også, når Sagen efter § 397 ikke er Gjenstand for Påanke.

§ 399.

Påankes på Grund af Krænkelser af Rettergangsregler eller, hvad Realiteten angår, alene på Grund af Lovens urigtige Anvendelse, blive Reglerne i §§ 386—396 at anvende med de af Forholdets Natur flydende Lempelser.

Møder den Sigtede, som har påanket, og for hvem ingen Forsvarer er beskikket, hverken selv eller ved en Forsvarer ved Påankens Forhandling, betragtes hans Påanke som frafalden; udebliver han som Modpart, fremmes Sagen på foreskreven Måde, således at han går glip af den Medvirkning ved Forhandlingen, hvortil han ellers har Adgang, og en mulig Modpåanke fra hans Side bortfalder. Dog indskrænkes ikke herved Reglen i § 391 om Ankegrunde, som Retten i Embeds Medfør skal tage i Betragtning.

§ 400.

Når udenfor det i § 399 nævnte Tilfælde Underrettsdommen ved Påanken søges forandret i Realiteten, bliver Sagen behandlet for og påkjendt af Landsretten efter de Regler, som gjælde i Sager, der behandles ved denne i første Instans, forsåvidt de ikke med Nødvendighed ere udelukkede ved Forholdets Natur, og med lagttagelse af de i §§ 401 —405 givne nærmere Bestemmelser. Ved Dommen kan et for den Sigtede gunstigere Resultat fastsættes, selv om kun Anklageren har påanket; derimod kan der ikke idømmes en strengere Straf end den ved Underrettsdommen bestemte, når kun den Sigtede har påanket.

§ 401.

Når Rettens Formand har modtaget Sagens Aktstykker, fastsætter han en Frist, inden hvilken Anklageren, hvem Adgang til Sagens Aktstykker i Løbet af Fristen står åben, har at tilstille Formanden Anklageskrift

samt en Fortegnelse over de Beviser, som han agter at fremføre; undlader Anklageren dette, uden at Forlængelse af Fristen er given, og kan Oprensning mod Fristforsømmelsen ej opnåes, ansees hans Påanke, eller, hvis Dommen er påanket af den Sigtede, Anklagen, såvidt Påanken rækker, for frafalden, i hvilket sidste Fald Retten afsiger Dom i Overensstemmelse hermed. Begjæring om Afvisning af den Sigtedes Påanke bør fremsættes inden den samme Frist.

§ 402.

Gjenpart af Anklageskriftet og Anklagerens Bevisfortegnelse tilstilles den Sigtede; bliver Forsvarer beskikket, erholder denne ligeledes sådanne Gjenparter samt de i § 386 1ste Stykke ommeldte Dokumenter. Tillige fastsættes en Frist, inden hvilken der er Adgang til:

- 1) at begjære Anklagerens Påanke afvist,
- 2) at andrage på, at Anklagen nægtes Fremme, fordi Anklageskriftet ikke tilfredsstiller Lovens Fordringer,
- 3) at andrage på Nægtelse af Anklagens Fremme af de i § 251 Nr. 4, 5 og 6 nævnte Grunde, når Anklageren har påanket en frifindende Dom,
- 4) at andrage på Forundersøgelse, forsåvidt derom efter Sagens Beskaffenhed kan blive Tale, og

5) at indlevere Bevisfortegnelse.

§ 403.

Spørgsmål om Afvisning af Påanken afgjøres af Retten efter Reglerne i § 257; den kan ikke finde Sted, efter at Sagen er henvist til Hovedforhandling, Nægtes Anklagen Fremme, fordi Anklageskriftet ikke tilfredsstillende Lovens Fordringer, har det samme Virkning som Undladelse as at fremkomme med Anklageskrift.

§ 404.

Under Hovedforhandlingen skal en fuldstændig ny Bevisførelse finde Sted. Dog bliver herved at iagttage, at Reglerne i § 298 Nr. 3 og 4 også omfatte Tilførsler til Retsbogen under Sagens Behandling ved Underretten.

Udenfor de Tilfælde, i hvilke i Henhold til § 298 Nr. 4 de ved Underretten afgivne, Retsbogen tilførte Forklaringer af Vidner, Syns- eller Skjønsmænd, kunne oplæses under Bevisførelsen, kan Retten også ellers, når den ifølge Sagens Beskaffenhed og øvrige Omstændigheder finder føje dertil, beslutte, at sådanne Udsagn skulle gjælde, uden at de pågjældende Personer påny føres for Landsretten.

§ 405.

Har den Sigtede påanket, men enten før Hovedforhandlingen har unddraget sig forfølgning eller udebliver under Hovedforhandlingen uden oplyst lovligt Forfald, betragtes hans Anke som frafalden, dog med Forbehold af Bestemmelsen i § 391.

Har Anklageren påanket, og den Sigtede på den foran angivne Måde undtager sig Forfølgning eller udebliver, bliver Sagen at udsætte, medmindre i Henhold til § 200, jfr. § 366, Hovedforhandling og Påkjendelse kan sinde Sted i den Sigtedes Fraværelse eller Anklageren frafalder Anken eller indskrænker den til Påanke af den i § 399 ommeldte Art.

§ 406.

Landsrettens Dom i en fra Underretten påanket Sag kan i Reglen ikke yderligere påankes. Dog kan Højesteret (§ 108) undtagelsesvis tillade, at Sagen indbringes for samme, når den skjønnes at have almindelig Interesse eller videregående betydelige følger for Vedkommende. Andragende herom må fremsættes inden 3 Dage fra Dommens Afsigelse, jfr. § 397 2det Stykke i Slutn.

Tilstedes Påanke til Højesteret, finde Reglerne i §§ 398 og 399 tilsvarende Anvendelse.